Melk (?), 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

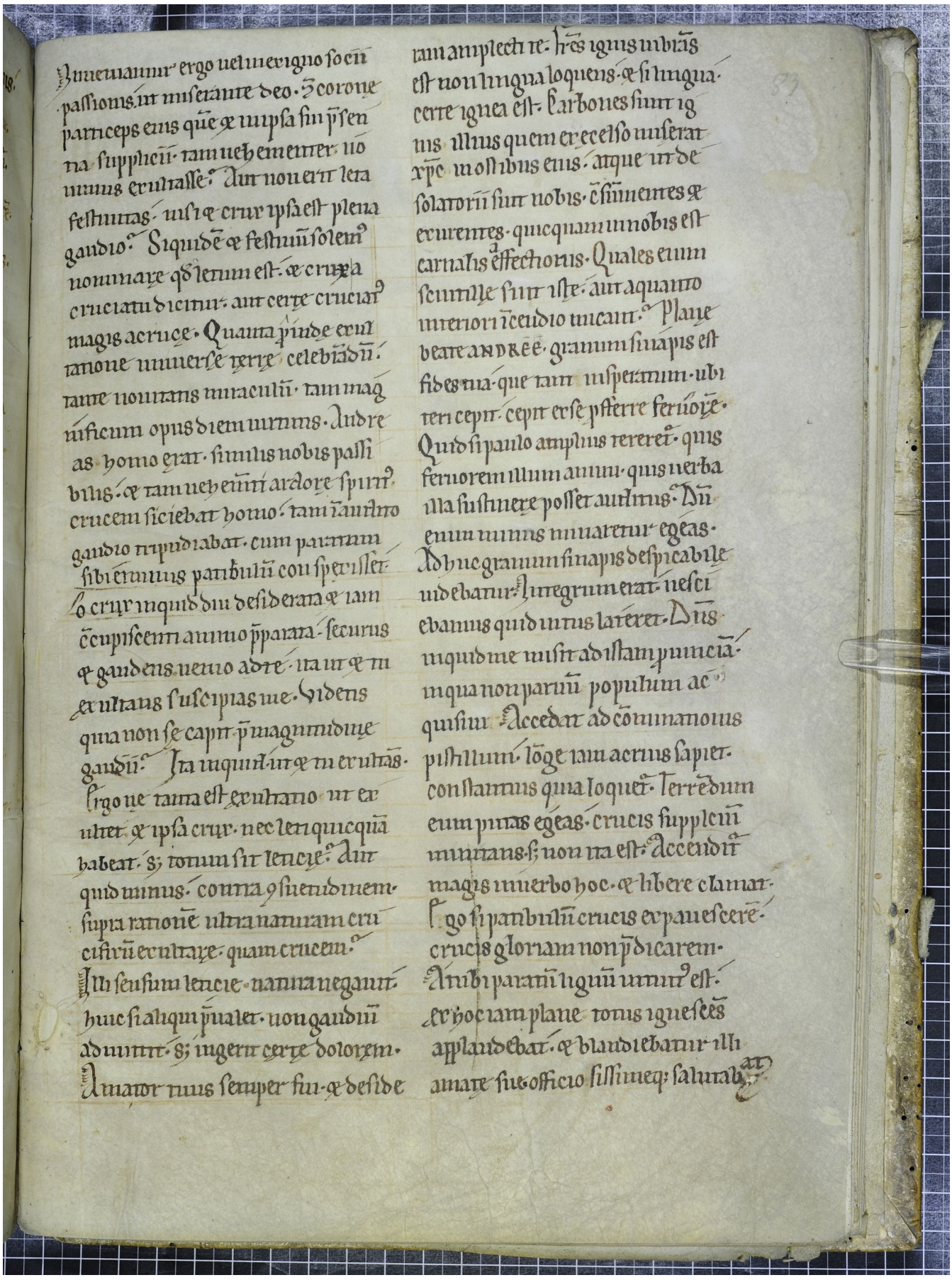

Annectamur ergo uel unigno so cii
passionis ut misericorde deo. Et corone
particeps eius que & ipsa sit ppe
ta supplicii. tam uehementer no
minis eius traluisse. Aut non erit leta
festinitas. nisi & crux ipsa est plena
gaudio. Siquide & festiuu solem
nitatem celebrare qd iustum est. & crucem
cruciatu dicimus. aut certe cruciat
magis a cruce. Quamobrem inde cur
ratione uniuerse terre celebrandu.
tame nouitatis miraculu. tam mag
nificum opus diem uitimus. Andre
as homo erat. similis nobis passi
bilis. & tam uehementi ardore spiritus
crucem sitiebat homo. tam tantillo
gaudio repudiabat. cum paruum
sibi crucis panbulu conspexisset
O crux inquid diu desiderata & iam
concupiscenti animo pparata. securus
& gaudens uenio ad te. ita ut & tu
exultans suscipias me. Videns
quia non se capit pmagnitudine
gaudii. Ita inquid ut & tu exultas.
Ergo ne tanta est exultatio ut ex
ultet. & ipsa crux. nec iam quicquam
habeat. si totum sit letitie. Aut
quid minus. contra consuetudinem
supra rationem ultra naturam cru
cifixu exultare. quam crucem.
Illi sensum letitie. tanta negauit
huic si aliqui pualet. non gaudii
ad uultum. sed ingemit certe dolorem.
Amator tuus semper fui. & desidc
tam amplectit. Ignis ubi
est non lingua loquens. & si lingua
certe ignea est. Carbones sunt ig
nis. illius quem excelso miserat
xpc. in ossibus eius. atque ut de
solatorii sunt nobis. cinnamentes &
exurentes. quicquam in nobis est
carnalis effectionis. Quales eum
secum ille sint iste. aut aquanto
interiori incendio uideam. Plane
beate andree. granum sinapis est
fides tua. que tam insperatum. ubi
ueri cepit. cepit erse pferre feruore.
Quid si paulo amplius retineret. quis
feruorem illum animi. quis uerba
illa sustinere posset auditus. Di
cunt uultus mutaretur. egeas.
Adhuc granum sinapis despicabile
uidebatur. Integrum erat. nesci
ebamus quid in eius lateret. Dis
inquid me misit ad istam pnuncia
tiqua non paruu populum ac
quisiui. Accedat ad cognitionis
pfectum. loge tam acrius sapiet
constantius qua loquet. Terrendum
eum putas egeas. crucis supplicii
minitans. si non ita est. accendit
magis in uerbo hoc. & libere clamat
Ergo si panbulu crucis expauescere.
crucis gloriam non pdicarem.
Ani ubi paratu inguu unum est.
Et hoc iam plane totus igne sees
applaudebat. & blandiebatur illi
amate sue officio sissimeq; saluta